

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาของประเทศไทยช่วงเกือบ 4 ทศวรรษที่ผ่านมา นับตั้งแต่มีการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นการพัฒนาโดยภาครัฐเป็นหลัก ซึ่งได้มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ส่งผลทำให้การพัฒนาขาดความสมดุล เศรษฐกิจดี สังคมมีปัญหา การพัฒนาไม่ยั่งยืน แม้จะมีการปรับบทบาทของรัฐให้เป็นแกนนำการพัฒนา โดยดำเนินการร่วมกับประชาชนในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529) แต่การมีส่วนร่วมของประชาชนยังมีอยู่ในระดับที่ต่ำมาก เนื่องจากสังคมไทยมีวัฒนธรรมการพัฒนาประเทศที่ประชาชนมีความเข้าใจว่าตนเองเป็นผู้รับบริการ ในขณะที่ฝ่ายรัฐหรือราชการก็คิดหรือเชื่อว่าตนเองเป็นฝ่ายให้บริการทำให้การดำเนินกิจกรรม และโครงการพัฒนาไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแม่นยำ และผลการพัฒนาไม่ยั่งยืน เพราะชุมชนและสังคมขาดความรู้สึกเป็นเจ้าของของการพัฒนานั้น ๆ (ชานาญ วัฒนศิริ, 2545 : 124-125)

การพัฒนาชุมชนโดยภาครัฐเพียงฝ่ายเดียวเปรียบเสมือนการปรบมือข้างเดียวย่อมไร้เสียงไร้ประสิทธิภาพและไร้พลัง พลังในการพัฒนาหมู่บ้านนั้น มิใช่เกิดจากการจัดสรรงบประมาณ และการดำเนินโครงการพัฒนาต่าง ๆ เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องมาจากความร่วมมือของประชาชนในชุมชน การที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนานั้น มิใช่เป็นเพียงการสร้างความภูมิใจที่ได้มีโอกาสเข้าร่วมงานในส่วนหนึ่งของปัจเจกบุคคล และสร้างความสามัคคีของคนในชุมชนเท่านั้น แต่จะเป็นส่วนที่ช่วยให้โครงการพัฒนาต่าง ๆ มีความหมาย ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และสอดคล้องตามความต้องการของชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกลไกที่ช่วยให้ชุมชนสามารถดูแล ควบคุม การพัฒนาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ชุมชนต้องการ (อรพินท์ สพโชคชัย, 2538 : 3) การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนานั้น ยังเป็นหลักประกันขั้นพื้นฐานของการพัฒนาแบบยั่งยืนได้อีกประการหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะประชาชนผู้ที่จะได้รับผลประโยชน์และหรือได้รับผลกระทบโดยตรงจากการพัฒนา ย่อมมีสิทธิที่จะกำหนดทิศทางของการพัฒนาดังกล่าว การมีส่วนร่วมของประชาชนย่อมเป็นหลักประกันได้เป็นอย่างดี ที่จะทำให้โครงการพัฒนานั้นสามารถตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของชุมชน (วิฑูรย์ ปัญญากุล, 2535 : 35)

การมีส่วนร่วมมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาศักยภาพแห่งการพัฒนา จะเกี่ยวข้องกับ การเข้ามีส่วนร่วมขององค์กรและสถาบันทั้งภาครัฐและเอกชน และการมีส่วนร่วม ยังแสดงถึงการเข้าถึงเจตนารมณ์ของประชาชน เนื่องจากประชาชนในชุมชนนั้น ๆ เป็นศูนย์กลาง ของการพัฒนาชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน (Ganto.1979 ; อ้างถึงใน มนตรี โพธิเสน. 2542 : 9) การพัฒนาชนบทจะประสบผลสำเร็จได้ ต้องยึดหลักให้ประชาชนทุกคนเข้ามีส่วนร่วมในการ พัฒนา การพัฒนาชนบทเป็นหน้าที่รับผิดชอบของชาวชนบททุกคน ซึ่งจะได้ประโยชน์จากการ พัฒนานั้น (ธวัช มกรพงศ์. 2531 : 104) การมีส่วนร่วมของประชาชน ถ้ามีมากจะเป็นเครื่องชี้วัด ให้เห็นว่า ประชาชนในท้องถิ่นนั้นมีความสามารถที่จะปกครองตนเองได้ แล้วสามารถที่จะบริหาร- งานให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่นด้วย (เรืองยศ จันทศิริ. 2544 : 46)

รามอส และเฟลทเชอร์ (Ramos and Fletcher. 1982 : 13 ; อ้างถึงใน ชินรัตน์ สมสืบ. 2539 : 27) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องชี้ว่าการตัดสินใจของรัฐบาลมาจากความต้องการของประชาชน
2. เพิ่มความรับผิดชอบและเพิ่มความสามารถในการตรวจสอบได้ของรัฐที่มีต่อประชาชน
3. ช่วยในการสร้างแผนต่าง ๆ ที่ดีกว่าเดิม
4. เพิ่มความสำเร็จในการปฏิบัติงาน
5. สร้างการสนับสนุนให้แก่หน่วยงานวางแผน

จากที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งถือได้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญ ฉบับประชาชน ได้กำหนดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐไว้ในมาตรา 76 ว่า รัฐจะต้องส่งเสริม และ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การ วางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ และ มาตรา 282 บัญญัติไว้ว่า รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่น ตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น (ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา. 2540 : 55) ประกอบ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ได้ให้ความสำคัญกับ กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมไทยซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญยิ่ง และ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ การ บริหารจัดการที่ดี ที่มีแนวทางกระจายหน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้บริการของรัฐสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและเปิดโอกาส ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำงาน ตัดสินใจ และตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2545 : 31)

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีโอกาสเรียนรู้การแก้ไขปัญหา และการสนองตอบความต้องการของตนเอง โดยการเข้าไปมีบทบาท หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง (political participation) หรือที่เรียกว่าการปกครองตนเอง (local self government) ตามระบอบประชาธิปไตย (สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น, 2546 : 1) ถือได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิด และมีความสัมพันธ์กับชุมชนโดยตรง ซึ่งหมายถึงการดูแลกันเอง การพึ่งพาตนเอง เป็น Self government เกิดขึ้นตอนและกระบวนการที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ประชาชนในท้องถิ่นจะเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ (เรืองยศ จันทรศิริ, 2544 : 148) การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากจะเป็นผลดีด้านที่ต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารงานโดยบุคคลที่ประชาชนในท้องถิ่นเห็นชอบด้วยแล้วนั้น ยังเป็นผลดีในข้อที่ว่าเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานของท้องถิ่นจะได้บริหารงานให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของท้องถิ่น ภายใต้การควบคุมของประชาชนในท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด มิใช่โดยการสั่งการหรือการบังคับบัญชาจากรัฐบาลกลาง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจการปกครองท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง ช่วยให้ประชาชนเกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย เกิดความสำนึกในความสำคัญของสิทธิเสรีภาพทางการเมือง เกิดความตื่นตัวที่จะใช้สิทธิทางการเมือง หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยความรับผิดชอบต่อส่วนรวม (ประหยัด หงษ์ทองคำ, 2526 : 12)

จากรายงานผลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในปริมาณและความถี่ที่สูงจะส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเข้มแข็ง หรือส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถวางแผนพัฒนาตำบลสอดคล้องกับปัญหา และความต้องการของประชาชน และสามารถที่จะนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติได้ผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล (สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น, 2546 : 130 -131) และการวิจัยของ สายพิรุณ น้อยศิริ (2530 : 129 - 33) พบว่า การมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการของธนาคารข้าวบ้านโนนขุ่ย อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา และการมีส่วนร่วมของประชาชนยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้องค์กรสามารถดำรงรักษาวัตถุประสงค์ในเรื่องการตอบสนองความต้องการการแก้ไขปัญหา และการกระจายผลประโยชน์ได้อย่างเสมอภาคและยุติธรรม

จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้ พอสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาของท้องถิ่น โดยเฉพาะการพัฒนาท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับรากหญ้าที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด มีอำนาจหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ดังนั้น การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจะสามารถแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างถูกต้องตรงจุด มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเพียงใดนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชน จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่ง และในการนี้ผู้วิจัยเป็นผู้หนึ่งที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยถือว่า “ไม่มีใครรู้ปัญหาของคนในท้องถิ่นได้ดีเท่ากับคนในท้องถิ่นเอง” จึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน นอกจากนี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนกับความเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนในท้องถิ่น ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่อยู่นบนหลักแห่งการปกครองตนเอง โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และมีคุณภาพ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกับผลการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล
4. เพื่อศึกษาความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชน และผลการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดต่างกัน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสมุทรปราการ

1.4 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลที่กระทรวงมหาดไทย ประกาศจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

2. การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ประชาชนเข้ามามีบทบาท หรือ เป็นผู้กำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยที่ประชาชนสามารถเข้ามีส่วนร่วมในการพัฒนาได้ในระดับต่าง ๆ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลออกเป็น 5 ระดับดังนี้

2.1 ระดับที่ 1 หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลน้อยที่สุด คือ เพียงแต่มีความสนใจในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.2 ระดับที่ 2 หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่าระดับที่ 1 คือ มีความสนใจ และเสนอแนะปัญหา และความต้องการของประชาชน

2.3 ระดับที่ 3 หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่าระดับที่ 2 คือ มีความสนใจ เสนอแนะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาด้านต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.4 ระดับที่ 4 หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่าระดับที่ 3 คือ มีความสนใจ เสนอแนะ ร่วมตัดสินใจ และมีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่น การเสียสละแรงงานหรือทรัพย์สิน เป็นต้น

2.5 ระดับที่ 5 หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่าระดับที่ 4 คือ มีความสนใจ เสนอแนะ ร่วมตัดสินใจ และการติดตาม และตรวจสอบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

3. การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการประชาชนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1 การพัฒนาคนและสังคม หมายถึง การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ประกอบด้วยโครงการ / กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การสาธารณสุข การนันทนาการและกิจกรรมกีฬา การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด และการจัดสวัสดิการ และสังคมสงเคราะห์

3.2 การพัฒนาเศรษฐกิจ หมายถึง การส่งเสริมการประกอบอาชีพ การส่งเสริมการมีงานทำของประชาชน เพื่อยกระดับรายได้ และความเป็นอยู่ของประชาชน ประกอบด้วยโครงการ / กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การส่งเสริมการผลิตหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) การส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน การพัฒนาการท่องเที่ยว และการแก้ไขปัญหาการว่างงาน

3.3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การพัฒนาด้านกายภาพที่เกี่ยวกับสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่าง ๆ เพื่อการอำนวยความสะดวกในชุมชน ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การก่อสร้างถนนสาธารณะ การติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

3.4 การพัฒนาการเมืองการบริหาร หมายถึง การพัฒนาการเมืองการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การพัฒนาการให้บริการประชาชน การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น การส่งเสริมการเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ

3.5 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การพัฒนาที่เกี่ยวกับการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การอนุรักษ์แหล่งน้ำ การอนุรักษ์ป่าไม้ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

4. ความเห็นของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความเห็นของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

5. ขนาด (ชั้น) ขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ขนาด (ชั้น) ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กรมการปกครองกำหนด ได้แก่ ชั้นใหญ่ ชั้นกลาง และชั้นเล็ก

6. การเป็นสมาชิกกลุ่ม หรือองค์กร หมายถึง การที่บุคคลสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ กรรมการหมู่บ้าน ประชาคมหมู่บ้าน ประชาคมตำบล

อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อาสาสมัครพัฒนาชุมชน ลูกเสือชาวบ้าน กลุ่มออมทรัพย์ กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มเกษตรกร และสมาชิกกลุ่มองค์กรอื่น ๆ

7. การได้รับข่าวสารการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง กระบวนการสร้างความเข้าใจ โดยการถ่ายทอดข้อมูลการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจากองค์การบริหารส่วนตำบลไปยังประชาชน โดยผ่านช่องทางในการรับ-ส่งข่าวสารต่าง ๆ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ป้ายประชาสัมพันธ์ เอกสารทางราชการ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนันผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล หอกระจายข่าว เพื่อนบ้าน และอื่น ๆ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในอนาคต
2. ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน
3. ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับผลการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
4. ทราบถึงความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชน และผลการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดต่างกัน เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล